

Can Bartomeu

Cabrera de Mar

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Cm. Can Segarra, 40
Alçada: 141

Coordenades:

Latitud: 41.53107
Longitud: 2.39125
UTM Est (X): 449216
UTM Nord (Y): 4597892

Classificació

Número de fitxa: 08029 - 5
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Gòtic Modern Contemporani
Segle: XV-XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Observacions protecció: POUM-5. BCIL 5594-I
Número inventari: IPA 8369
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Cabrera de Mar
Autoria de la fitxa: Marc Guàrdia i Llorens
Data de registre de la fitxa: dt., 01/03/2016 - 01:00

Descripció

Es tracta d'una gran masia formada per un conjunt d'edificis que conformen una estructura rectangular vertebrada a l'entorn d'un barri. Pel que fa al cos principal de la masia respon a una estructura de tres cossos, planta baixa i planta pis, i afegit a la dreta, el pis superior del que en destaca una galeria porxada. La façana presenta una estructura simètrica, amb una teulada a dues aigües. En destaca la porta dovellada, al costat de la qual trobem el pedrís, així com les finestres d'estil gòtic. És ressenyable que sota la finestra principal d'arc conopial, just sota l'ampit, encara es conserva una espitllera. Del cos principal no només destaca per la conservació exterior, sinó que a l'interior encara es troben els paviments enrajolats, els embigats així com les voltes catalanes i de mocador. A la cuina destaquen la pica de pedra, rajoles decorades a la paret, i la gran llar de foc, així com el forn de llenya i el paviment original de lloses. El cos esquerre, també dominat per la simetria, revela uns trets posteriors, on dominen portes, finestres i balcons de forma rectangular. Del pati central en destaca la pica i abeurador, que s'alimentava de l'aigua recollida de la teulada, a partir del ràfec i canals. El conjunt es complementà posteriorment amb la construcció d'un nou celler, a manera de cos paral·lel, fet relacionable amb dues premses conservades que porten les dates de 1814 i 1836. Un dels trets poc habituals és la presència d'una comuna, que sobresurtia del primer pis i desguassava directament al femer exterior, tot ubicat a la part posterior de la casa.

A finals del segle XVIII sembla que fou quan es construïren les edificacions exemptes del cos principal, com la masoveria, el paller i l'era.

A nivell paisatgístic la casa compta amb alguns elements botànics rellevants com el conjunt de 5 xiprers, en especial els 2 del sector nord, que per llur simbologia d'hospitalitat són elements comuns en les masies.

També té la presència d'un cedre de l'Atlas, que li confereix un aspecte colonial, així com una noguera i un eucaliptus de més de 20 metres d'alçada (Rovira i Vinyals 2005).

Observacions:

En aquesta masia trobem un rellotge de sol de pols de marbre i terra de colors, de forma rectangular, i de tipus vertical declinant, del que en destaca l'any en el que fou realitzat, el 1779. També se'n conserva el seu lema; "Les hores passen Aprofita-les bé". Aquest rellotge forma part de l'inventari de rellotges de sol de la Societat Catalana de Gnomònica, número d'inventari 2935, on es descriu com a rellotge de "orientació sud-oest, emmarcat en un marc rectangular que inclou el lema, numeració àrab, marques horàries a les hores i mitges hores de les 9 a les 7, en sèries de 12 hores, amb un sol al pol, gnòmon de vareta, esgrafiats de colors terrosos, les línies horàries estan recollides dins una línia corba acabada amb una fletxa. Ornamentació amb motius florals".

Història

En el fogatge de 1497 ja apareix documentat en Guillem Barthomeu. Succeix el mateix en el fogatge de 1553 on el cognom Bertomeu també hi està representat. Tal vegada es podria relacionar aquest cognom amb un mas primigeni, gràcies a un document del segle XII, on Joan Bartomeu permuta una finca amb vinya i oliveres (Modolell 1993). També fent referència al segle XII existeix un document de l'any 1835 que conté un arbre genealògic dels Bartomeu que remonta fins l'any 1181 (Modolell 1993). En aquest mateix document s'explica els fets que van tenir lloc en aquesta casa, pels quals morí l'any 1813 Feliu Bartomeu degut a un atac de bandolers en el marc dels esdeveniments de la Guerra del Francès; posteriorment morí també l'hereu en el marc de la Guerra dels Carlins (Modolell 1993).

Pel que fa a la casa, hi ha un llanda gravada amb la inscripció de l'any 1662, seguida per la lletra B.

En el llibre de Bonet (Bonet 1983) es parla d'una inscripció gravada: Pau Bertomeu, Pagès, 30-IX-160?.

Bibliografia

- BONET I GARÍ, Ll. (1983): Les masies del Maresme, Ed. Montblanc-Martín i Centre Excursionista de Catalunya, Barcelona, pàgs. 97-98.
- ESCURA I DALMAU, X. (2007): Cabrera de Mar. Imatge i Memòria. Ajuntament de Cabrera de Mar, pàgs. 170-174.
- MODELELL, J.M. (1993): Cabrera de Mar. Castell de Sant Vicenç o de Burriac. Síntesi històrica. Edicions l'Aixernador, Argentona.
- ROVIRA, J.M. i VINYALS, J. (2005): Catàleg dels elements botànics d'Interès Local de Cabrera de Mar.

